

Beleidsnota Herijking Minimabeleid

24 augustus 2015

Hoofdstuk 1 Inleiding

Aanleiding voor de herijking van het minimabeleid

De signalen over een vermeende armoedeval in Amstelveen en de raadsvragen die daarover in het najaar van 2014 zijn gesteld zijn de aanleiding voor een herijking van het minimabeleid. In de vragen vanuit de gemeenteraad klonk door dat werkenden soms minder te besteden hebben dan personen in een uitkeringssituatie. Dit beeld kwam ook naar voren in verschillende nationale media. Naast de berichten over een armoedeval was er nog een andere aanleiding voor een herijking van het minimabeleid. In het *Beleidsplan schuldhulpverlening* zijn de ambities geformuleerd rondom de schuldhulpverlening. De afgelopen jaren is de schuldhulpverlening gedeeltelijk incidenteel gefinancierd. Naast financiële degelijkheid is het werken met reële begrotingscijfers een belangrijk uitgangspunt. Structurele taken worden idealiter structureel in de meerjarenbegroting opgenomen.

Naar aanleiding van de wens om het minimabeleid te herijken is in het voorjaar van 2015 een onderzoek uitgevoerd naar de huidige gebruikers van de minimaregelingen in Amstelveen. In dit onderzoek stonden de volgende vragen centraal:

- Welke huishoudens maken gebruik van de verschillende regelingen?
- Hoe ziet de groep eruit die geen gebruik maakt van de regelingen?
- Wat zijn de effecten van wijzigingen in landelijke of lokale regelingen op het besteedbare inkomen van de minima? Waarbij nadrukkelijk ook aandacht is voor de inkomenspositie van de doelgroep bij werkaanvaarding.
- Hoe kan de gemeente het beleid gericht inzetten op de doelgroepen die deze ondersteuning het meest nodig hebben?
- Wat moet de gemeente doen om deze doelgroepen beter te bereiken?
- Wat is de overlap met het huidige gebruik van de schuldhulpverlening?

In het volgende hoofdstuk worden de uitkomsten van dit onderzoek samengevat en wordt inderdaad geconstateerd dat er in Amstelveen sprake is van een armoedeval. In die zin dat door het wegvallen van minimaregelingen het totale inkomen uiteindelijk lager uitvalt dan verwacht mag worden. De concrete aanpak komt in de hoofdstukken daarna aan de orde.

Het onderzoek heeft geresulteerd in de *Inkomens Effect Rapportage Gemeente Amstelveen 2015*. Deze rapportage is als bijlage bij deze nota opgenomen. De hoofdlijnen van deze rapportage zijn in mei 2015 besproken met de gemeenteraad en in juni 2015 met de Participatiegroep Minima Amstelveen (PMA) en het Kennis Advies Team Sociaal Domein (KAT SD).

Begin juli 2015 heeft de PMA een concept versie ontvangen van de Beleidsnota herijking minimabeleid en is de PMA gevraagd een advies te formuleren op op de verschillende voorstellen. Naast de PMA hebben de leden van het KAT SD ook een advies geformuleerd. Beide adviezen zijn als bijlagen opgenomen bij het raadsvoorstel Herijking minimabeleid. De hoofdpunten van de adviezen zijn samengevat en vervolgens is er van de kant van het college een reactie op geformuleerd.

Wijziging wettelijk kader

Het minimabeleid van de gemeente Amstelveen wordt niet alleen in Amstelveen bepaald maar wordt voor een belangrijk deel beïnvloed door Rijksbeleid. Concrete maatregelen vanuit het Rijk hebben gevolgen voor de doelgroep. Hierbij valt te denken aan de overheveling van de maatwerkregeling inkomenssteun chronisch zieken en gehandicapten

naar gemeenten en de korting van 40% op het budget voor huishoudelijke hulp. Ten aanzien van dit laatste punt heeft het college van Amstelveen er echter voor gekozen geen korting op het gemeentelijke budget door te voeren. Daarnaast heeft het Rijk de mogelijkheid om categoriaal armoedebeleid te voeren fors beperkt. Met name dit laatste punt vloeit rechtsreeks voort uit de Participatiewet. Ook hier zijn de gevolgen voor Amstelveen beperkt aangezien Amstelveen wel veel regelingen heeft, maar deze grotendeels niet categoriaal had opgezet. De Rijksoverheid heeft de afgelopen periode onder andere de volgende wijzigingen doorgevoerd:

1. Kostendelersnorm in de bijstand.

In de bijstand is de 'kostendelersnorm' ingevoerd, waarbij de bijstandsuitkering lager wordt naarmate meer personen hun hoofdverblijf hebben in dezelfde woning. Hierbij wordt gekeken naar het aantal personen dat in dezelfde woning woont. De kostendelersnorm betekent dat als een woning wordt gedeeld met meer volwassenen, de bijstandsuitkering daarop wordt aangepast. Hoe meer personen van 21 jaar of ouder in de woning, hoe lager de bijstandsuitkering. De reden hiervoor is dat als er meer personen in een woning wonen de woonkosten gedeeld kunnen worden. Studenten, commerciële relaties en jongeren tot 21 jaar zijn uitgezonderd van de kostendelersnorm.

2. Kostendelersnorm in de IOAW en IOAZ.¹

Ook in de IOAW en IOAZ wordt de kostendelersnorm ingevoerd. De uitkering gaat naar 50% indien iemand met één of meerdere personen hoofdverblijf heeft in dezelfde woning. In tegenstelling tot de kostendelersnorm in de bijstand, blijft de uitkering altijd op 50% ongeacht het aantal mensen waarmee betrokkene hoofdverblijf heeft in dezelfde woning. Ook hier zijn studenten, commerciële relaties en jongeren tot 21 jaar uitgezonderd van de kostendelersnorm. Deze wijziging is ingegaan per 1 juli 2015.

3. Intensivering armoedebeleid, verruiming van individuele bijzondere bijstand, beperking van categoriale bijzondere bijstand en individuele inkomens toeslag.

De Rijksoverheid beoogt met het wetsvoorstel 'Wet maatregelen Wet werk en bijstand en enkele andere wetten' o.a. een beperking van de mogelijkheden voor categoriale bijzondere bijstand. Dat betekent dat de ruimte voor gemeenten om groepen mensen extra inkomensondersteuning te geven voor aannemelijke kosten die verband houden met kenmerken van de groep waar ze toe behoren wordt beperkt. Concreet betekent dit dat gemeenten geen vergoedingen meer kunnen geven aan inwoners louter en alleen omdat zij tot een bepaalde categorie behoren, maar staan de daadwerkelijk gemaakte kosten centraal. Tegelijk hebben gemeenten meer financiële ruimte gekregen om via individueel maatwerk aanvullende inkomensondersteuning te leveren. Op grond van de afspraken in het regeerakkoord is in 2014 € 80 miljoen en vanaf 2015 structureel € 100 miljoen per jaar extra beschikbaar voor het armoede- en schuldenbeleid. Vanuit dit budget heeft de gemeente Amstelveen in 2014 eenmalig een bedrag van €166.000 ingezet ten behoeve van het kindpakket. Over de structurele invulling van de extra Rijksmiddelen moet nog een besluit genomen worden. De invulling van dit bedrag wordt in deze notitie meegenomen.

Huidig gemeentelijk beleid

In Nederland is het inkomensbeleid de verantwoordelijkheid van het Rijk. Jaarlijks wordt door het Rijk de hoogte van het sociaal minimum vastgesteld. De rol van de gemeente ligt met name op het gebied van armoedebestrijding. Twee doelstellingen staan daarbij centraal:

¹ Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers / zelfstandigen

- Het bieden van ondersteuning aan huishoudens die dat gezien hun inkomen nodig hebben.
- Het bieden van sociale participatie en ontplooiing.

Naast het inzetten van voorzieningen gericht op inkomensondersteuning worden door gemeenten voorzieningen ingezet om de arbeidsparticipatie te vergroten en het sociaal isolement te doorbreken. Met het doorbreken van het sociaal isolement beogen gemeenten nadrukkelijk de vergroting van de sociale participatie met als uiteindelijke doel economische participatie.

De gemeente Amstelveen vult de inkomensondersteuning in zoals de meeste gemeenten dat doen. Dus inkomensondersteuning via de individuele bijzondere bijstand. Enerzijds voor bijzondere en noodzakelijke kosten en anderzijds door middel van het inzetten van specifieke voorzieningen voor minima. Ook wordt gebruik gemaakt van de Amstelveenpas om de doelgroep extra te ondersteunen. Via de bijzondere bijstand worden dus eenmalige uitkeringen verstrekt waarmee onverwachte hoge uitgaven kunnen worden betaald. Naast het bijzondere en noodzakelijke karakter van deze kosten moeten deze niet door een voorliggende voorziening worden vergoed. Naast de genoemde vormen van ondersteuning worden de Amstelveense minima ondersteund vanuit de schuldhulpverlening. Ook dit is in lijn met de aanpak van andere gemeenten.

In hoofdstuk 3 wordt meer in detail ingegaan op de verschillende onderdelen van de gemeentelijke inkomensondersteuning en worden de wijzigingsvoorstellen gepresenteerd.

Uitgangspunten bij de herijking van het minimabeleid

Bij de herijking van het minimabeleid staan de volgende uitgangspunten centraal.

- Activerend minimabeleid: In het kader van het gemeentelijke minimabeleid betekent dit dat zij die aan het werk gaan er per saldo op vooruit moet gaan bij het aanvaarden van betaald werk.
- Bijzondere aandacht willen we geven aan die huishoudens met een minimuminkomen die niet in staat zijn hun inkomen te vergroten (arbeidsongeschikt, AOW-leeftijd). Deze bijzondere aandacht voor minimahuishoudens zonder arbeidsperspectief moet realistisch zijn en niet buitenproportioneel ten opzichte van werkenden.
- Kinderen die opgroeien in een gezin met een minimuminkomen moeten in staat gesteld worden mee te kunnen doen aan de verschillende facetten van de samenleving. Ook hier realistisch: niet buitenproportioneel ten opzichte van kinderen met ouders die werken.
- Communicatie over de verschillende minimaregelingen van het Rijk en van de gemeente is belangrijk. De gemeente Amstelveen heeft hiervoor mede een belangrijke verantwoordelijkheid. Inwoners van de gemeente Amstelveen beslissen uiteindelijk zelf of zij ook daadwerkelijk gebruik willen maken van de verschillende voorzieningen. Het daadwerkelijke gebruik blijft de vrije keuze van de inwoners.
- Zoals bij alle gemeentelijke taken is ook bij het minimabeleid nadrukkelijk het streven om binnen de beschikbare budgetten te blijven. Op dit moment is er een budget van € 3,6 miljoen voor de minimaregelingen (inclusief de Amstelveenpas, schuldhulpverlening, terugvordering & verhaal en de uitvoeringskosten). De minimaregelingen zijn open einde regelingen hetgeen betekent dat wanneer het budget structureel overschreden wordt er maatregelen genomen moeten worden. Zoals al

eerder opgemerkt is de schuldhulpverlening de afgelopen jaren gedeeltelijk met incidentele middelen gefinancierd. Gezien het belang van de schuldhulpverlening wordt gestreefd naar het in zijn geheel structureel opnemen in de begroting.

- De Amstelveenpas en een nieuwe werkwijze alsmede een zakelijkere omgang met aanbieders, maken onderdeel uit van de herijking van het minimabeleid.

Hoofdstuk 2 Aanbevelingen onderzoek armoedeval

De gemeente Amstelveen heeft een onderzoek laten uitvoeren inzake de doelgroepen voor het armoedebestrijdend beleid en het actuele gebruik (bereik) van de minimaregelingen. Daarnaast wenst zij inzicht te hebben in de effecten van het landelijke en lokale beleid op de inkomens van de minima. Deze wensen zijn mede ingegeven door een aantal recente ontwikkelingen die in het vorige hoofdstuk zijn beschreven.

In het onderzoek stonden de volgende onderzoeksvragen centraal:

1. Welke huishoudens maken gebruik van de verschillende regelingen?
2. Hoe ziet de groep eruit die geen gebruik maakt van de regelingen?
3. Wat zijn de effecten van wijzigingen in landelijke of lokale regelingen op het besteedbare inkomen van de minima? Waarbij ook aandacht voor de armoedeval bij werkaanvaarding.
4. Hoe kan de gemeente het beleid gericht inzetten op de doelgroepen die deze ondersteuning het meest nodig hebben?
5. Wat moet de gemeente doen om deze doelgroepen beter te bereiken?
6. Wat is het huidige gebruik van de schuldhulpverlening?

Om tot beantwoording van deze vragen te komen is de *Inkomens effect rapportage Gemeente Amstelveen 2015* opgesteld. Deze rapportage is als bijlage aan deze beleidsnota toegevoegd. In deze rapportage wordt in beeld gebracht in hoeverre het huidige lokale minima beleid een bijdrage levert aan de financiële positie van minimahuishoudens. Dit inzicht wordt geboden door te kijken naar het daadwerkelijke gebruik van de doelgroep die bij de gemeente Amstelveen bekend is. Daarnaast wordt ook in beeld gebracht welke inkomenseffecten optreden wanneer inwoners op het sociaal minimum betaald werk aanvaarden of wanneer inwoners die al betaald werk verrichten meer gaan verdienen.

In hoofdlijnen worden in de *Inkomens effect rapportage* de volgende conclusies getrokken:

- Het gebruik van de verschillende regelingen is redelijk goed, toch blijft het belangrijk om de doelgroep te blijven wijzen op de verschillende regelingen om de bekendheid te vergroten.
- Geconstateerd is dat meer dan de helft van de minima bestaat uit alleenstaanden die ook in de schuldhulpverlening flink vertegenwoordigd zijn. Aanbevolen wordt om specifiek naar de wensen en behoeften van deze groep te kijken.
- Veel regelingen zijn gericht op kinderen en gezinnen met kinderen, o.a. ter stimulering van sociale, culturele en sportieve activiteiten. Het is belangrijk dat de informatie over deze regelingen en het gebruik ervan wordt vergroot.
- Door de samenhang te zoeken met het jeugdbeleid kunnen kinderen en jongeren gericht worden ondersteund.
- Het is van groot belang om ten aanzien van de schuldhulpverlening een goede monitoring op te zetten.
- Aangezien de gemeentelijke bijdrage aan het inkomen van een minimahuishouden een stuk kleiner is dan de bijdragen van de landelijke overheid is het voor minima essentieel dat zij gebruik maken van landelijke inkomensvoorzieningen.
- Als minima vanuit een bijstandsuitkering gaan werken tegen een loon van 125% van het wettelijk sociaal minimum gaan zij er niet evenredig in hun totale inkomen op vooruit. Alleen alleenstaanden gaan er netto op vooruit nadat zij aan het werk zijn gegaan.

- Verruiming van de grenzen van het minimabeleid kan een deel van de armoedeval opvangen waardoor werken meer gaat lonen.

Tot slot volgt de aanbeveling om het aanvaarden van betaalde arbeid te stimuleren door te gaan werken met een uitstroompremie. Deze aanbeveling wordt niet overgenomen. Juist in de nieuwe re-integratieverordening en de beleidsregels die per 1 juli 2015 zijn ingegaan wordt hiervan bewust afgezien. De primaire focus ligt bij het aan het werk helpen van inwoners door hen zo goed mogelijk te begeleiden en te faciliteren. Dit gebeurt door de inzet van verschillende re-integratie-instrumenten. Het college kiest ervoor om daar haar middelen voor in te zetten. Weloverwogen worden de middelen dus niet ingezet voor een financiële prikkel voor de korte termijn. Daarnaast is het zo dat het budget voor re-integratie op dit moment terugloopt en alle middelen noodzakelijk zijn om de re-integratie vorm te geven.

Armoedeval

In de inkomenseffectrapportage wordt de armoedeval geschetst na werkaanvaarding. Uit tabel 2.6.1 op bladzijde 21 van deze rapportage wordt voor vier categorieën de inkomenspositie na werkaanvaarding in beeld gebracht. In het hoofdstuk 4 wordt een voorstel geformuleerd hoe de armoedeval kan worden beperkt.

Schuldhelpverlening

Uit de inkomenseffectrapportage komt ook naar voren dat bijna een kwart van de 1872 minimahuishoudens die bij de gemeente Amstelveen bekend zijn in een schuldhelpverleningstraject zitten. Deze schuldhelpverleningstrajecten worden vanaf 1995 door de gemeente Amstelveen uitgevoerd. In 2012 is het beleidsplan schuldhelpverlening 2012-2016 vastgesteld en hierin worden de uitgangspunten van de gemeentelijke schuldhelpverlening en het ambitieniveau van de gemeente verwoord. Ook hier wordt het deelnemen van inwoners aan de samenleving centraal gesteld. Preventie en een brede integrale aanpak staan centraal waarbij aansluiting wordt gezocht bij de eigen kracht en mogelijkheden van inwoners en hun directe omgeving. Het uiteindelijke doel is om te komen tot structurele oplossingen. Expliciet wordt in de genoemde nota schuldhelpverlening aangegeven dat de gemeente Amstelveen ervoor kiest voor iedereen met financiële problemen schuldhelpverlening beschikbaar te stellen. Dit resulteert dan in het uitgangspunt dat maatwerk wordt geleverd voor iedereen met financiële problemen, met extra aandacht voor inwoners met een (licht) verstandelijke beperking, psychosociale problemen of verslavingsproblematiek. Het college van B&W ziet de schuldhelpverlening als een belangrijke vorm van armoedebestrijding. Geconstateerd is dat ten opzichte van de meerjarenbegroting structureel € 364.000 extra benodigd is. Gezien het belang en de goede resultaten die bereikt worden met de schuldhelpverlening wordt nu voorgesteld dit bedrag structureel in de begroting op te nemen. Hiermee wordt dan tevens invulling gegeven aan de middelen die door het Rijk beschikbaar zijn gesteld voor armoedebestrijding en schuldhelpverlening.

Beslispunt:

Het bedrag voor schuldhelpverlening dat nodig is om de ambities uit de huidige beleidsnota Schuldhelpverlening waar te maken wordt structureel opgenomen in de begroting.

Hoofdstuk 3 Wijzigingsvoorstellen individuele bijzondere bijstand en minimaregelingen

Inleiding

Zoals in hoofdstuk 1 al werd aangegeven bestaat de bijzondere bijstand uit verschillende onderdelen:

1. Individuele bijzondere bijstand voor bijzondere en noodzakelijke kosten
2. Individuele bijzondere bijstand in de vorm van minimaregelingen
3. Categoriale regelingen

Het college heeft in het kader van de bijzondere bijstand volledige vrijheid in de vaststelling van de inkomensgrenzen, vermogensgrenzen en de draagkracht. Dit betekent dat zij zelf bepalen welk deel van de middelen (inkomen en vermogen) bij de toekenning van een voorziening onder de voor eigen rekening blijvende kosten valt.

In het vervolg van dit hoofdstuk wordt op de verschillende onderdelen nader ingegaan en worden concrete wijzigingsvoorstellen gepresenteerd.

Individuele bijzondere bijstand voor bijzondere en noodzakelijke kosten

Via de bijzondere bijstand worden eenmalige uitkeringen verstrekt waarmee onverwachte hoge uitgaven kunnen worden betaald. Deze kosten moeten bijzonder en noodzakelijk zijn en niet door een voorliggende voorziening worden vergoed. De noodzaak van de kosten moet zijn bepaald en niet alleen de aard van de kosten, maar de individuele omstandigheden bepalen of de kosten als bijzonder worden aangemerkt. Er is dus geen limitatieve opsomming van kosten waarvoor bijzondere bijstand kan worden verstrekt. Dit wordt individueel bepaald. Benadrukt wordt dat gemeenten geen maximale hoogte van de te vergoeden kosten kunnen vastleggen omdat de bijzondere bijstand individueel is. Noodzakelijkheid van de kosten en het daadwerkelijk maken van de kosten staat centraal.

Met algemene bijstand of een ander (minimum)inkomen dient men te voorzien in de algemeen noodzakelijke bestaanskosten. Als iemand vanwege bijzondere omstandigheden kosten heeft die niet behoren tot de algemeen noodzakelijke bestaanskosten kan bijzonder bijstand worden verstrekt voor zover de kosten noodzakelijk zijn en de draagkracht van de belanghebbende te boven gaat. Ook bij een cumulatie van eigen bijdragen is het mogelijk een beroep te doen op de individuele bijzondere bijstand.

De hoofdregel is, dat bijstand om niet verstrekt wordt. Dit betekent, dat de ontvanger de bijstand niet hoeft terug te betalen. Bijstand kan ook worden verleend in de vorm van een geldlening als:

- betrokkene op korte termijn over voldoende middelen zal beschikken om de kosten zelf te dragen.
- de noodzaak tot bijstandsverlening het gevolg is van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid.
- de aanvraag een door betrokkene te betalen waarborgsom betreft.

Draagkracht

Het college heeft in het kader van de bijzondere bijstand volledige vrijheid in de vaststelling van de draagkracht. Dit betekent dat het college bepaalt en welk deel van de middelen (inkomen en vermogen) bij de vaststelling van de draagkracht in aanmerking wordt genomen. In de huidige situatie wordt met verschillende draagkrachtberekeningen gewerkt. In de nieuwe beleidsregels waarin de hoofdlijnen van deze notitie worden

uitgewerkt wordt gestreefd naar een vereenvoudiging door te werken met één draagkrachtberekening.

Vermogensgrenzen

Bij de verdere uitwerking van de beleidsregels zal ook gestreefd worden naar een uniforme invulling van de vermogensgrenzen die we willen hanteren bij de toekenning van bijzondere bijstand.

Bij de verdere uitwerking van de draagkracht en de vermogensgrenzen zal met het oog op de uitvoeringskosten ook nadrukkelijk gestreefd worden naar een vereenvoudiging van de berekeningswijze.

Huidige situatie Amstelveen

Naast de hierboven genoemde kosten waarvan geen limitatieve opsomming valt te geven zijn in de *Beleidsregels bijzondere bijstand en Amstelveenpas Gemeente Amstelveen* onder de noemer individuele bijzondere bijstand de volgende kostensoorten opgenomen:

- medische kosten
- verhuis- en inrichtingskosten
- duurzame gebruiksgoederen
- kosten gehandicaptenparkeerkaart
- woonkostentoeslag
- doorbetaling van vaste lasten wegens verblijf in een AWBZ-instelling²
- bijzondere bijstand bij een gedwongen opname in een psychiatrisch ziekenhuis
- kosten in verband met bevalling en kraamzorg
- overbruggingskosten
- schulden
- kosten telecom en multimedia
- jongerentoeslag
- kosten bewindvoerder
- Amstelveenpas

In Amstelveen geldt voor de individuele bijzondere bijstand een inkomensgrens van 125% voor ouderen (65+) en 110% (overige groepen) van de op hen van toepassing zijnde bijstandsnorm. Daarboven wordt dus een draagkrachtberekening gemaakt en krijgt de klant alleen het gedeelte van de kosten vergoed dat zijn draagkracht te boven gaat.

Wijzigingsvoorstel individuele bijzondere bijstand voor individuele noodzakelijke kosten:

Medische kosten

Iedere Nederlander is op basis van de zorgverzekeringswet verplicht om zich te verzekeren tegen ziektekosten. Mensen met een laag inkomen kunnen als tegemoetkoming in de kosten van deze verzekering zorgtoeslag aanvragen. De zorgverzekering bestaat uit een basisverzekering (verplicht) die eventueel aangevuld kan worden met een aanvullend pakket.

In de *Beleidsregels bijzondere bijstand en Amstelveenpas Gemeente Amstelveen* wordt de mogelijkheid geboden om via de individuele bijzondere bijstand een vergoeding te vragen voor verschillende medische kosten. De gemeente Amstelveen biedt bijzondere bijstand voor medische kosten die voor eigen rekening blijven of waarvoor men niet (aanvullend) is verzekerd. Bijna 2/3 van het bedrag aan bijzondere bijstand voor medische kosten gaat op aan dure tandartsbehandelingen zoals kronen en bruggen. Dit zogenoemde 'buitenwettelijk begunstigend beleid' is een eigen keuze van de gemeente Amstelveen. In de huidige

² Vanaf 1 januari 2015 is de AWBZ opgegaan in de Wet langdurige zorg (Wlz). Bij de komende wijziging van de beleidsregels zal dit worden aangepast.

situatie wordt nu bijzondere bijstand verstrekt, zonder dat is vastgesteld dat deze kosten daadwerkelijk noodzakelijk zijn. Naast deze bijzondere bijstand voor medische kosten geeft de gemeente Amstelveen een tegemoetkoming in de kosten van een collectieve aanvullende ziektekostenverzekering.

Voorgesteld wordt om vanaf 1 januari 2016 nadrukkelijk naar de noodzakelijkheid van de medische kosten te kijken en dus het huidige buitenwettelijk begunstigend beleid niet voort te zetten. Inwoners met hoge en noodzakelijke medische kosten kunnen een beroep doen op de reguliere individuele bijzondere bijstand, zoals dat eigenlijk geldt voor alle noodzakelijke kosten van bestaan. Vervolgens is het aan de gemeente om deze noodzakelijkheid vast te stellen. In de huidige beleidsregels is de vergoeding van de medische kosten te ruim geformuleerd. Door de wijziging kan in het vervolg maatwerk worden geleverd, waarbij in de afweging de noodzakelijkheid van de medische kosten centraal staat.

Daarnaast kunnen inwoners gebruik maken van de door de gemeente aangeboden aanvullende ziektekostenverzekering waaraan de gemeente een financiële bijdrage levert. Met de basisverzekering en deze aanvullende verzekering wordt het grootste gedeelte van de zorgkosten vergoed. Inwoners van Amstelveen worden actief geattendeerd op de mogelijkheid om met steun van de gemeente deel te nemen aan de genoemde collectieve ziektekostenverzekering. Om het bereik van de collectieve ziektekostenverzekering te vergroten en meer keuzevrijheid te bieden zal een tweede verzekeringsmaatschappij worden gecontracteerd die collectieve polissen aanbiedt voor de doelgroep minima.

Individuele bijzondere bijstand in de vorm van minimaregelingen

Naast de individuele bijzondere bijstand voor bijzondere en noodzakelijke kosten kent de gemeente Amstelveen verschillende minimaregelingen. Hieronder volgt een overzicht van de verschillende regelingen. Per onderdeel worden de wijzigingsvoorstellen toegevoegd.

Vergoeding woning met dienstverlening

Doelgroep-uitkering geïndiceerde woonvormen: Voor bewoners van woningen met dienstverlening en bewoners van zelfstandige woningen voor gehandicapten waarvoor een indicatie nodig is een uitkering beschikbaar van € 205,00 per huishouden per jaar. Het betreft in totaal 33 huishoudens / huizen.

De kosten worden of niet meer in rekening gebracht, of kunnen voor een voorliggende vergoeding in aanmerking komen:

- *Woningbouw vereniging brengt geen kosten meer in rekening voor het gebruik van de gemeenschappelijke ruimten aan de bewoners. (vita huurt de gemeenschappelijke ruimte van woningbouwvereniging)*
- *Alleen de kosten van de huismeester worden nog in rekening gebracht bij de bewoners, echter worden deze kosten meegenomen bij de bepaling van de hoogte van de huurtoeslag bij de belastingdienst.*
- *De kosten van een alarmering kunnen worden vergoed worden via de zorgverzekering.*
- *Bewoners betalen soms wel een bijdrage om deel te nemen aan een activiteit van Vita in de gemeenschappelijke ruimte. De gemeente subsidieert Vita en daardoor betreft het een kleine bijdrage. Daarnaast krijgen Inwoners met een Amstelveenpas korting als ze deelnemen aan activiteiten.*

Gezien bovenstaande wordt voorgesteld de vergoeding woning met dienstverlening te laten vervallen.

Regelingen voor schoolgaande kinderen van 4 tot 18 jaar

Huidige situatie: Er bestaan vier regelingen voor schoolgaande kinderen van 4 tot 18 jaar:

a) Sport en cultuur: een vergoeding tot een maximum bedrag van € 450,- per kind per 12 maanden voor het deelnemen aan sport of cultuur. De kosten moeten een direct verband houden met sporten bij een vereniging of cultuur in georganiseerd verband.

Voorgesteld wordt het jaarbedrag te verlagen tot € 250 per kind per jaar. Kijken we bijvoorbeeld naar de vergoeding die landelijk wordt gehanteerd door het jeugdsportfonds dan blijkt die vergoeding € 225 te bedragen. De vergoeding van € 250 is ruimer dan de vergoeding vanuit het jeugdsportfonds en meer in proportie t.o.v. gezinnen die geen beroep kunnen doen op deze regeling.

Het is nu zo dat het aan de inwoners zelf is om te bepalen aan welke activiteit het bedrag van de regeling wordt besteed. Deze keuzevrijheid wordt gehandhaafd. Daarnaast zal een onderzoek worden uitgevoerd om deelname aan de sport te vergroten en zal bij de doorontwikkeling van de Amstelveenpas de vergroting van de deelname aan sport en cultuur worden betrokken. Mogelijke samenwerking met de sport- en cultuurkaart wordt hierbij overwogen.

b) Vakantiekamp: een bijdrage in de kosten van de Amstelveense vakantiekampen ter hoogte van de kosten boven de € 12,50.

Voorgesteld wordt het genoemde bedrag te handhaven.

c) Schoolkostenregeling: een bijdrage in de schoolkosten van € 75,00 per kind per schooljaar voor kinderen op de basisschool en € 150,00 per kind per schooljaar voor kinderen op de middelbare school.

Voorgesteld wordt de genoemde bedragen te handhaven.

d) Korting zwemmen: een tegemoetkoming in de kosten van het behalen van een zwemdiploma A tot en met C tot 75 % van het lesgeld per kind per 12 maanden.

Voorgesteld wordt het genoemde percentage te handhaven.

Computerregeling voor schoolgaande kinderen van 8 tot 18 jaar:

a) een tegemoetkoming in de kosten van een computer of laptop, plus printer en toebehoren, van maximaal € 550,00 per huishouden per 48 maanden.

Voorgesteld wordt het genoemde bedrag te verlagen naar € 300. Deze regeling is een voorbeeld van een regeling waarvan geconcludeerd is dat het bedrag te ruim is bepaald. Een bijdrage van € 300 voor de aanschaf van een computer of laptop is gezien het huidige prijspeil een realistische bijdrage.

b) een tegemoetkoming in de internetkosten van € 240,00 per huishouden per 12 maanden.

Voorgesteld wordt het genoemde bedrag te beperken tot € 180. Ook van de tegemoetkoming in de internetkosten is geconcludeerd dat deze te ruim is opgezet. Met een tegemoetkoming van € 180 wordt een realistische bijdrage geleverd aan een normale internetverbinding.

Kosten van de keuring voor een gehandicaptenparkeerkaart

Deze kosten bedragen € 81,84. *Voorgesteld wordt geen wijzigingen door te voeren.*

Regeling Duurzame gebruiksgoederen

Het kan gebeuren dat inwoners onverwacht voor een grote uitgave komen te staan bijvoorbeeld omdat hun wasmachine of koelkast kapot gaat. De hoogte van de deze vorm van bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen om niet bedraagt per 36 maanden

€ 750,- voor een alleenstaande en € 900,- voor een alleenstaande ouder en gehuwden.

Deze regeling is alleen beschikbaar voor personen vanaf de pensioengerechtigde leeftijd omdat personen onder de pensioengerechtigde leeftijd gebruik kunnen maken van de individuele inkomenstoelage.

Voorgesteld wordt naar het huidige inkomen te kijken in plaats van het inkomen van de afgelopen drie jaar. Het voordeel is dat het huidige inkomen centraal staat en dit niet wordt beïnvloed door een inkomen dat voorheen hoger of lager was. Daarnaast is dit een vereenvoudiging waarmee de uitvoeringskosten worden beperkt.

Bijdrage in de woonlasten: woonlastenfonds

Indien de woonlasten hoger liggen dan 32 % van het netto inkomen wordt een maandelijkse bijdrage verstrekt van maximaal € 32,50 per maand. Dit betreft de maandelijkse lasten voor huur, servicekosten en aanverwante kosten voor de specifieke woning, energie en water. Om in aanmerking te komen voor deze bijdrage geldt dat voor de inwoners tot de pensioengerechtigde leeftijd 110 % van de bijstandsnorm, vanaf de pensioengerechtigde leeftijd 125 % van de bijstandsnorm.

Naast de bijdrage van € 32,50 bestaat een eenmalige bijdrage in de vorm van een geldlening of gift van rond de € 1.200. Deze laatste vergoeding is met name bedoeld om dreigende huisuitzettingen te voorkomen. In de praktijk wordt hier weinig gebruik van gemaakt.

In de huidige vorm functioneert het woonlastenfonds als een vorm van inkomensondersteuning. De vergoedingen vanuit het woonlastenfonds komen bovenop de huurtoeslag die door het Rijk wordt uitgevoerd. Dit is een voor de gemeente oneigenlijke vorm van inkomensondersteuning die niet is toegestaan. Wel wil de gemeente maatwerk leveren in bijzondere situaties.

Ten aanzien van de eenmalige bijdrage blijkt dat er op dit moment voldoende mogelijkheden zijn om via een verzoek om een moratorium een dreigende huisuitzetting te voorkomen. Door de medewerkers schuldhulpverlening worden dergelijke verzoeken gericht aan de rechtbank.

Voorgesteld wordt om het woonlastenfonds in de huidige vorm te laten vervallen en in speciale gevallen, bijvoorbeeld voor hoge noodzakelijke stookkosten, via de bijzondere bijstand maatwerk te leveren. Met deze werkwijze wordt teruggekeerd naar de oorspronkelijke doelstelling waarvoor het woonlastenfonds is opgericht.

Individuele inkomenstoelage

Deze toeslag is een aanvullende uitkering voor wie langdurig moet rondkomen van een laag inkomen. De individuele inkomenstoelage is bedoeld voor inwoners van tussen 21 en 65 jaar oud. Deze toeslag is beschikbaar voor inwoners die in de 36 maanden voorafgaand aan de aanvraag een inkomen hadden van niet hoger dan 110 % van de **bijstandsnorm** en is bedoeld voor de aanschaf van duurzame gebruiksgoederen.

De hoogte van de individuele inkomenstoelage bedraagt per jaar:

- € 385,- voor een alleenstaande
- € 481,- voor een alleenstaande ouder
- € 550,- voor gehuwden.

Voorgesteld wordt geen wijzigingen door te voeren

Categoriale regeling bijzondere bijstand

De Rijksoverheid heeft nadrukkelijk de wens om maatwerk te bieden in de bestrijding van armoede- en schuldenproblematiek. Concreet heeft dit geresulteerd dat per 1 januari 2015 veel categoriale regelingen zijn afgeschaft. Met ingang van 2015 is de regeling chronisch zieken en gehandicapten vervallen. De verlening van categoriale bijzondere bijstand aan categorieën personen bij wie niet is vastgesteld of de betreffende kosten daadwerkelijk noodzakelijk of gemaakt zijn, is op basis van de Participatiewet niet mogelijk. Het Rijk staat alleen nog toe dat categoriale bijzondere bijstand wordt geboden in de vorm van een collectieve aanvullende zorgverzekering (CAV) of een tegemoetkoming in de premie van een dergelijke verzekering. De gemeente Amstelveen biedt nu ondersteuning op maat via een dergelijke collectieve ziektekostenverzekering die specifiek gericht is op inwoners met hoge zorgkosten waarbij de gemeente een financiële bijdrage levert in de kosten van deze verzekering en ten tweede geeft de gemeente een financiële tegemoetkoming aan inwoners die hun eigen risico van de zorgverzekering geheel verbruiken.

Collectieve ziektekostenverzekering

Sinds 1997 wordt de gemeentelijke collectiviteit (voorheen de 'CZM', collectieve zorgverzekering voor minima) ingezet om inwoners in een kwetsbare positie laagdrempelig toegang te garanderen tot goede zorg en ondersteuning. De gemeente draagt bij in de kosten van de aanvullende verzekering. Er zijn twee verzekeringen:

1. de AV Gemeente Top
2. de AV Gemeente Standaard

De AV Gemeente Top is bedoeld voor chronisch zieken en gehandicapten met hoge zorgkosten en met een inkomen van 130% van het minimumloon. De bijdrage van de gemeente bedraagt € 14,44 per maand per verzekerde.

De AV Gemeente Standaard is bedoeld voor inwoners met gebruikelijke zorgkosten met een inkomen tot 110% van de relevante bijstandsnorm. De bijdrage van de gemeente bedraagt € 12,05 per maand per verzekerde.

Op dit moment wordt een tweede zorgverzekeraar geselecteerd om invulling te geven aan het verzoek van de gemeenteraad en de PMA om keuzevrijheid te bieden.

Communicatie minimabeleid

Als je een minimuminkomen hebt ben je kwetsbaarder voor financiële tegenvallers dan anderen die meer te besteden hebben. Het is van belang dat je als minima weet wat er aan regelingen beschikbaar zijn. Vanuit het Rijk maar zeker ook vanuit de gemeente. Uitgangspunt daarbij is om deze kwetsbare doelgroep optimaal te informeren. Wat zijn de regelingen? En hoe weet je (op een eenvoudige wijze) of je er voor in aanmerking komt? Dat kan via contact aan een (gemeentelijke) balie maar dan is niet voldoende. Als

gemeente moeten we ook actief mensen informeren wat de minimaregelingen inhouden. Daar voor zetten we in:

- Themapagina "Minimaregelingen, wat houdt dat in?" op gemeentepagina op dichtbij.nl
- Speciale pagina op amstelveen.nl/minimaregelingen
- Posters (ophangen bij wijkcentra, huisartsen ed). verwijzen naar amstelveen.nl/minimaregelingen
- Filmpje/ animatie laten maken waarin binnen 30 seconden duidelijk is wat te doen als je minima bent en gebruik wilt maken van de minimaregelingen, streamen via amstelveen.nl
- Filmpje/ animatie gebruiken om uit te zenden in zendtijd RTV Amstelveen
- Persberichten sturen (met eenvoudige uitleg over minimaregelingen) naar lokale pers zoals amstelveenweb.com/ amstelveen.blog.nl/ dichtbij.nl/ rtva.nl
- Informerende brieven sturen naar bestaande klanten die gebruik maken van de bijzondere bijstand.

Beslispunten:

- 1. De vergoeding voor medische kosten opnemen in de reguliere individuele bijzondere bijstand en niet meer vergoeden als buitenwettelijk begunstigend beleid.**
- 2. De vergoeding voor wonen met dienstverlening laten vervallen**
- 3. De vergoeding voor sport en cultuur aanpassen naar € 250 per jaar.**
- 4. De tegemoetkoming in de kosten van de aanschaf van een computer aanpassen naar een bedrag van € 300 per vier jaar.**
- 5. De tegemoetkoming in de internetkosten aanpassen naar een bedrag van € 180 per jaar**
- 6. Het woonlastenfonds laten vervallen en in speciale gevallen via de bijzondere bijstand maatwerk leveren.**

Hoofdstuk 4 Inkomensgrenzen

De bepaling van het sociaal minimum

Vanaf 1 januari 2015 is de gemeente vrij te bepalen welke voorwaarden zij stelt aan de hoogte van het inkomen bij bijzondere bijstand en voorzieningen voor mensen met een laag inkomen. De gemeente kan zelf bepalen hoe hoog het inkomen mag zijn om in aanmerking te komen voor een inkomensvoorziening op grond van de bijzondere bijstand.

Situatie op grond van de WWB (tot 2015)

Tot 2015 was de voorwaarde voor de hoogte van het inkomen bij bijzondere bijstand en voorzieningen voor mensen met een laag inkomen afgeleid van de geldende **bijstandsnorm** op grond van de Wet Werk en Bijstand (WWB) en de toeslagenverordening. Voor een alleenstaande, alleenstaande ouder en voor partners of gehuwden waren verschillende inkomensnormen van toepassing. De hoogte van het inkomen voor een alleenstaande of alleenstaande ouder waren respectievelijk 70% en 90% van de hoogte van het inkomen voor gehuwden.

Geldende bijstandsnormen tot 01-01-2015

Gezinssituatie	Hoogte van het (gezamenlijke) inkomen	Percentage
Alleenstaande	€ 951,65	70
Alleenstaande ouder	€ 1.223,54	90
Gehuwd/partners	€ 1.359,49	100

Kostendelersnorm (vanaf 2015)

Vanaf 1 januari 2015 wordt met behulp van de kostendelersnorm de hoogte van de algemene bijstand vastgesteld. Het uitgangspunt hierbij is dat volwassenen die samen onder één dak wonen, hun woonkosten kunnen delen. Daarom krijgen bijstandsgerechtigden een lagere uitkering als ze met één of meer mensen vanaf 21 jaar in hetzelfde huis wonen. Met het hanteren van de kostendelersnorm in de Participatiewet wordt dus rekening gehouden met de voordelen van het delen van de kosten binnen één huishouden. Hierdoor is de **bijstandsnorm** per persoon lager naar mate meer personen op het adres wonen, ongeacht of deze huisgenoten (ook) recht op bijstand hebben. De kostendelersnorm moet stapeling van uitkeringen binnen een huishouden voorkomen, maar vooronderstelt ook een verre mate van kostendeling bij mensen die niet gehuwd of daaraan gelijkgesteld zijn. Voorgesteld wordt bij de berekening van de inkomensgrenzen voor de individuele bijzondere bijstand geen rekening te houden met de kostendelersnorm. Dit wordt met het oog op de transparantie van het minimabeleid onwenselijk geacht. Daarnaast wordt voor een relatief kleine groep een systematiek toegepast die tot extra uitvoeringskosten leidt.

Inkomensgrenzen voor de minimaregelingen voor jongeren

Gemeenten hebben een eigen verantwoordelijkheid om invulling te geven aan het minimabeleid. Zoals hierboven al werd aangegeven betreft één van deze verantwoordelijkheden het vaststellen van de inkomensgrenzen waarmee het recht op inkomensondersteunende regelingen wordt bepaald. In de beleidsregels worden de

inkomensgrenzen formeel vastgesteld waarbij de normbedragen van de Participatiewet als uitgangspunt zullen worden genomen.

Naast het vaststellen van de inkomensgrenzen kunnen gemeenten voor een belangrijk deel zelf bepalen welke instrumenten zij inzetten om het gebruik van de verschillende inkomensondersteunende regelingen te bevorderen.

Voordat de inkomensgrenzen voor de bijzondere bijstand worden bepaald wordt eerst voor vier huishoudtypen in beeld gebracht hoe het totale inkomen zich ontwikkelt wanneer inwoners vanuit de bijstand betaald werk aanvaarden of wanneer werkenden met een minimuminkomen meer gaan verdienen. Tabel 1 is overgenomen uit de *Inkomens effect rapportage Gemeente Amstelveen 2015*. In deze tabel wordt in beeld gebracht hoe de inkomenspositie van vier huishoudtypen zich ontwikkelt wanneer vanuit een uitgangspositie van 100% van het wettelijk sociaal minimum vervolgens 110%, 125% en 135% van het wettelijk sociaal minimum verdiend gaat worden. Door het verminderen van de bijdragen van het Rijk en van de gemeente wordt het daadwerkelijke inkomen bepaald en wordt aangegeven hoe dit inkomen zich verhoudt met de oorspronkelijke uitgangssituatie van 100% van het wettelijk sociaal minimum.

Tabel 1 Vergelijking inkomenspositie van inkomens op 100%, 110%, 125% en 135% wettelijk sociaal minimum

Huishoudtype	Netto Inkomen	Bijdrage Rijk	Bijdrage gemeente	Totaal inkomen	Toename tov 100%	Toename tov 100%
Alleenstaande						
100%	€ 961,00	€ 295,00	€ 128,00	€ 1.384,00		
110%	€ 1.057,00	€ 295,00	€ 82,00	€ 1.434,00	€ 50,00	4%
125%	€ 1.201,00	€ 260,00	€ -	€ 1.461,00	€ 78,00	6%
135%	€ 1.297,00	€ 222,00	€ -	€ 1.519,00	€ 135,00	10%
Alleenstaande ouder, 2 kinderen						
100%	€ 961,00	€ 756,00	€ 287,00	€ 2.004,00		
110%	€ 1.057,00	€ 768,00	€ 228,00	€ 2.054,00	€ 50,00	2%
125%	€ 1.201,00	€ 771,00	€ 19,00	€ 1.991,00	€ -13,00	-1%
135%	€ 1.297,00	€ 768,00	€ -	€ 2.065,00	€ 61,00	3%
Meerpersoons zonder kinderen						
100%	€ 1.373,00	€ 402,00	€ 171,00	€ 1.946,00		
110%	€ 1.510,00	€ 358,00	€ 113,00	€ 1.981,00	€ 35,00	2%
125%	€ 1.716,00	€ 212,00	€ -	€ 1.928,00	€ -18,00	-1%
135%	€ 1.854,00	€ 117,00	€ -	€ 1.971,00	€ 25,00	1%
Meerpersoons, 2 kinderen						
100%	€ 1.373,00	€ 573,00	€ 309,00	€ 2.255,00		
110%	€ 1.510,00	€ 551,00	€ 250,00	€ 2.312,00	€ 57,00	3%
125%	€ 1.716,00	€ 380,00	€ 25,00	€ 2.122,00	€ -133,00	-6%
135%	€ 1.854,00	€ 269,00	€ -	€ 2.123,00	€ -132,00	-6%

In de tabel zien we bijvoorbeeld dat een alleenstaande die werk aanvaardt tegen een salaris van 125% van het wettelijk sociaal minimum door een vermindering van de bijdragen van het Rijk en door het wegvallen van de gemeentelijke bijdragen uiteindelijk

6% meer overhoudt. Verder is het bijvoorbeeld zo dat een uitkeringsgerechtigde uit een meerpersoonshuishouden met kinderen bij werkaanvaarding tegen een salaris van 135% van het wettelijke sociaal minimum uiteindelijk 6% minder overhoudt vergeleken met zijn oorspronkelijke uitgangspositie. De armoedeval heeft met name betrekking op deze huishoudens (meerpersoons met kinderen). Naast speciale aandacht voor deze huishoudens wordt voorgesteld om ook de categorie alleenstaanden met kinderen, te compenseren. Deze categorie heeft immers veel meer moeite om meer te verdienen dan de meerpersoonshuishoudens zonder kinderen. Op basis van het uitgangspunt om voor deze twee categorieën te kijken of de armoedeval vanuit de gemeente enigszins te compenseren is een doorrekening gemaakt van het verloop van de armoedeval wanneer voor deze twee huishoudtypes de inkomensgrenzen worden verruimd voor de volgende minimaregelingen:

- Vergoeding voor sport en cultuur.
- Computervergoeding.
- Internetvergoeding.

In het vorige hoofdstuk werd beschreven dat de bedragen van deze regelingen naar beneden worden bijgesteld. Hier wordt voorgesteld voor de twee genoemde huishoudtypes die het meest te maken hebben met de armoedeval de inkomensgrenzen te verruimen om in aanmerking te komen voor de drie genoemde regelingen. De doorrekening van deze verruiming is als bijlage opgenomen bij deze notitie (Aanvullende analyse armoedeval Gemeente Amstelveen). Op basis van deze doorrekening wordt voorgesteld de inkomensgrens voor de drie minimaregelingen te verruimen naar 130% van het wettelijk sociaal minimum. Ook voor de overige specifieke gemeentelijke minimaregelingen voor jongeren zal een inkomensgrens gehanteerd worden van 130% van de relevante bijstandsnorm.

Tabel 2 Inkomensgrenzen minimaregelingen: sport & cultuur, computer, internet per 1 januari 2016

Huishoudtype	Normbedragen Participatiewet 1 juli 2015	Inkomensgrens 130%
Alleenstaande ouder, met kinderen	962,63 euro 70%	1251,42 euro
Meerpersoons huishouden met kinderen	1.375,18 euro 100%	1.787,73 euro

Inkomensgrenzen voor de overige individuele bijzondere bijstand

Naast de inkomensgrenzen uit tabel 2 die gehanteerd zullen worden voor de genoemde minimaregelingen voor kinderen wordt voorgesteld voor de overige onderdelen van de individuele bijzondere bijstand andere inkomensgrenzen te hanteren. Naast de reguliere individuele bijzondere bijstand gelden deze inkomensgrenzen voor de gemeentelijke minimaregelingen die niet specifiek bedoeld zijn voor huishoudens met kinderen.

Voor huishoudens met arbeidsperspectief wordt een inkomensgrens gehanteerd van 110% van de toepasselijke bijstandsnorm. Voor huishoudens zonder arbeidsperspectief wordt een inkomensgrens gehanteerd van 130% van de toepasselijke bijstandsnorm. Dit wordt verder geschetst in onderstaande tabel.

Tabel 3 **Inkomensgrenzen voor de reguliere individuele bijzondere bijstand per 1 januari 2016**

Huishoudtype	Normbedragen Participatiewet 1 juli 2015	Inkomensgrens 110% arbeidsperspectief	Inkomensgrens 130% geen arbeids- perspectief
Alleenstaande	962,63 euro 70%	1.058,89 euro	1.251,42 euro
Alleenstaande ouder, met kinderen	962,63 euro 70%	1.058,89 euro	1.251,42 euro
Meerpersoons zonder kinderen	1.375,18 euro 100%	1.512,70 euro	1.787,73 euro
Meerpersoons, met kinderen	1.375,18 euro 100%	1.512,70 euro	1.787,73 euro

Arbeidsperspectief

Bij het bepalen van het arbeidsperspectief wordt gekeken of de betrokkenen een arbeidsongeschiktheidsuitkering hebben of de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt. Het onderscheid tussen huishoudens met of zonder arbeidsperspectief is niet relevant voor bijstandsgerechtigden. Zij komen in ieder geval in aanmerking voor de reguliere individuele bijzondere bijstand. Bijstandsgerechtigden hebben nooit een hoger inkomen dan 100% van de toepasselijke bijstandsnorm.

Overgangsrecht

De wijzigingen die per 1 januari 2016 worden doorgevoerd op het minimabeleid hebben betrekking op nieuwe aanvragen. Bestaande toekenningen die doorlopen in 2016 worden niet gewijzigd.

Evaluatie

In 2017 zal een evaluatie plaatsvinden van de herijking van het minimabeleid waarbij gekeken zal worden naar de consequenties voor de doelgroep, het budget en de mogelijke consequenties voor de bedrijfsvoering.

Beslispunten:

1. De inkomensgrenzen voor drie minimaregelingen verruimen naar 130% van het sociaal minimum.

2. De inkomensgrenzen voor de overige individuele bijzondere bijstand bepalen op 110% bij arbeidsperspectief en 130% wanneer er geen sprake is van arbeidsperspectief.

3. Bij de bepaling van het recht op bijzondere bijstand en minimaregelingen wordt geen rekening gehouden met het feit dat inwoners woonkosten kunnen delen.

Hoofdstuk 5 Stadspas - Amstelveenpas

Inleiding

In het collegeprogramma 2014-2018 is de wens opgenomen om mogelijkheden te onderzoeken voor de aansluiting van de Amstelveenpas bij andere initiatieven zoals de stadspas Amsterdam. Doel is een goede toegankelijkheid van sport en culturele voorzieningen te waarborgen, met behoud van een lokaal aanbod.

In dit hoofdstuk worden de mogelijkheden geschetst voor het doorontwikkelen van de huidige Amstelveenpas en een mogelijke aansluiting bij de stadspas Amsterdam. Uitgangspunten die worden gehanteerd bij deze afweging zijn de volgende:

- het behouden van de eigen identiteit van de pas
- een aanbod met lokale voorzieningen
- een ruimer aanbod in de regio
- besteding binnen huidig budget

Huidige Amstelveenpas

De Amstelveenpas is bedoeld voor inwoners met een inkomen op of rond het sociaal minimum. De Amstelveenpas is een kortingspas voor allerlei culturele en sociale activiteiten in Amstelveen en draagt hiermee bij aan het voorkomen van een sociaal isolement. Met de Amstelveenpas krijgen inwoners een aantal vaste kortingen op culturele- en sportactiviteiten. Daarnaast kan met de Amstelveenpas gebruik gemaakt worden van seizoensaanbiedingen. Het gaat hier met name om toegang tot een pretpark, dierentuin of museum. Daarnaast worden dagtochten meegenomen in het aanbod.

De Amstelveenpas is beschikbaar voor alleenstaanden en gehuwden zonder kinderen, waar geen sprake is van een chronische ziekte, bij een inkomen t/m 110 % van de bijstandsnorm. Voor gehuwden met kinderen, alleenstaande ouders, chronisch zieken en gehandicapten en personen vanaf de pensioengerechtigde leeftijd geldt een percentage van 125 % van de bijstandsnorm. De Amstelveenpas is niet beschikbaar voor studenten. De Amstelveenpas wordt in de meeste gevallen verstrekt voor een periode van twee jaar. Voor inwoners van 65 jaar en ouder is de Amstelveenpas onbeperkt geldig.

Inkomensgrenzen

Vanaf 2016 zal voor de Amstelveenpas voor alleenstaande ouders, gezinnen met kinderen en inwoners met een inkomen vanaf de pensioengerechtigde leeftijd een inkomensgrens van 130 % van de toepasselijke bijstandsnorm gehanteerd worden. Voor alleenstaanden en meerpersoonshuishoudens zonder kinderen zal een norm van 110 % van de toepasselijke bijstandsnorm gehanteerd worden.

Stadspas Amsterdam

Inwoners van Amsterdam met een inkomensgrens t/m 110% van de **bijstandsnorm** en alle 65 plussers komen in aanmerking voor de Amsterdampas met vaste kortingen. De maandelijkse aanbiedingen die door Amsterdam worden gedaan, zijn alleen voor inwoners met een inkomensgrens t/m 110 % (inclusief ouderen met een minimum inkomen) Aangesloten regiogemeenten bepalen zelf de toegangseisen. Amsterdam biedt aan pashouders:

- Vaste kortingen bij bedrijven en culturele instellingen in Amsterdam en aangesloten regiogemeenten.
- Maandelijkse aanbiedingen (maximaal 11 aanbiedingen per jaar) voor pashouders met minimuminkomen. Er is extra aandacht voor kinderen, in de schoolvakanties zijn er extra aanbiedingen.

Met de gemeente Amsterdam zijn gesprekken gevoerd over de mogelijkheden van aansluiting bij de stadspas Amsterdam. Naar aanleiding van deze inventarisatie zijn de voor- en nadelen van een aansluiting bij Amsterdam op een rij gezet.

Voordelen

- Groot aanbod in Amsterdam. De stadspas heeft een breed netwerk van voorzieningen in Amsterdam.
- Werving kortingen en acties bij lokale bedrijven door Amsterdam. Er is een professionele acquireur die deze kortingen en acties bij bedrijven/instellingen regelt.
- Aansluiting bij bestaand systeem. De stadspas van Amsterdam bestaat al meer dan 25 jaar.

Nadelen

- Gemeente Amstelveen heeft maar een beperkte invloed op het aanbod van de stadspas.
- Geen eigen identiteit van de pas.
- Het is onduidelijk in hoeverre de stadspas Amsterdam maatwerk kan bieden aan deelnemende regiogemeenten bijvoorbeeld over de hoeveelheid lokale aanbiedingen en de communicatie naar Amstelveense inwoners?
- Van de kosten van aansluiting bij de Amsterdampas kan geen indicatie gegeven worden. Pas achteraf zijn daadwerkelijke kosten bekend.
- De gemeente Amsterdam gaat per 1 september a.s. digitaal werken. Dit systeem biedt naast mogelijkheden ook beperkingen, zo moeten gegevens op een bepaalde manier en op één vast moment per jaar worden aangeleverd.
- De werkprocessen moeten worden aangepast op de werkwijze van de stadspas. De inschatting is dat dit veel uitvoeringskosten met zich mee brengt.

Doorontwikkeling naar Amstelveenpas 2.0

Zoals gezegd is de huidige Amstelveenpas op dit moment beschikbaar voor inwoners van Amstelveen met een minimuminkomen (110% of 125% van de bijstandsnorm, afhankelijk van de doelgroep). De Amstelveenpas biedt aan pashouders:

- Vaste kortingen bij instellingen in Amstelveen op het gebied van sociaal-culturele activiteiten, dienstverlening, sport en kledingbank
- Twee keer per jaar wisselende aanbiedingen voor de doelgroep, zowel voor volwassenen als voor kinderen. Het doel is het bevorderen van maatschappelijke participatie van (kinderen uit) minima (gezinnen)

De uitgaven voor de Amstelveenpas lagen in 2014 rond de € 90.000. Deze kosten bestaan uit:

- entreekaarten, waardebonnen e.d. die voor de aanbiedingenperiodes ingekocht worden door de gemeente bij bedrijven.
- Compensatie aan bedrijven die vaste kortingen geven aan de doelgroep.

De pas functioneert goed en voldoet aan het doel om minima te laten participeren aan culturele en sportieve activiteiten. Wel is de pas aan vernieuwing en verbetering toe. Hierbij wordt concreet gedacht aan de volgende onderdelen:

- de digitalisering (eigen website/communicatie)
- commercialisering van de pas (o.a. vergroten bereik en meer kortingen organiseren)
- het verkrijgen van de kennis en vaardigheden om op een zakelijker manier om te gaan met bedrijven en instellingen die aanbiedingen doen en kortingen geven (inhuur, learning on the job)
- een projectleider aanstellen om de implementatie van de Amstelveenpas 2.0 te leiden en kennis over de aanpak over te dragen. (learning on the job).

Met de verzakelijking in de omgang met de aanbieders willen we de kortingen niet meer ten laste laten komen van de gemeente Amstelveen. De gesprekken die met de aanbieders gevoerd zullen worden zijn gericht op een eigen investering vanuit de aanbieders. Op dit moment is het zo dat de kortingen die worden gegeven gecompenseerd worden door de gemeente Amstelveen.

Daarnaast streven we ernaar om met behulp van de Amstelveenpas wijkactiviteiten waarvoor betaald moet worden voor de doelgroep minimabeleid verder toegankelijk te maken. Dit geldt met name voor wijkactiviteiten waar wat grotere eigen bijdragen mee gemoeid zijn.

Deze vernieuwing van de Amstelveenpas vraagt om een éénmalige investering van € 50.000. De structurele inzet rondom de Amstelveenpas zal vanuit de huidige formatie op de afdeling Sociale Voorzieningen worden ingevuld.

Het ontwikkelen van een Amstelveenpas 2.0. heeft de volgende voor- en nadelen.

Voordelen Amstelveenpas 2.0.

- Controle, kwaliteit en verantwoording in eigen hand.
- De pas kan zo vernieuwd worden dat deze past bij de huidige wensen van de gemeente, maatwerk.
- Door de inkoop van de bonnen en het werven van bedrijven die kortingen willen geven anders te organiseren kan meer aanbod gerealiseerd worden.
- Behoud van eigen identiteit Amstelveenpas.
- Maximaal lokaal aanbod en zelf bepalen in hoeverre aanbod in Amsterdam aangeboden wordt.
- Zelf voorwaarden en ingangsdatum bepalen.

De gemeente Aalsmeer heeft de wens uitgesproken om ten aanzien van de kortingspas gezamenlijk op te trekken met de Gemeente Amstelveen. Hierdoor wordt het volume groter en kunnen hogere kortingen en meer aanbod worden gerealiseerd.

Nadelen Amstelveenpas 2.0.

- Eenmalige investeringskosten.
- Gemeente moet zelf instellingen en bedrijven werven voor kortingen en acties.

- Mogelijk kleiner aanbod in Amsterdam. De stadspas Amsterdam heeft een breed netwerk van voorzieningen in Amsterdam. De vraag is of Amstelveen hetzelfde aanbod kan bedingen, gezien de kleinere schaal.
- In stand houden van een eigen systeem.

Keuze voor Amstelveenpas 2.0

Op basis van bovenstaande voor- en nadelen en de onze eigen uitgangspunten wordt voorgesteld de huidige Amstelveenpas door te ontwikkelen. Wij hechten veel waarde aan het leveren van maatwerk en met een eigen pas lijkt dit het beste gewaarborgd. Met de Amstelveenpas wordt ook een stuk duidelijkheid gegeven aan de inwoners van Amstelveen. Er kan namelijk gericht gecommuniceerd worden door gebruik van de gemeentelijke communicatiemiddelen (website, brieven, folders). Hierdoor kan ook gericht worden gecommuniceerd over andere Amstelveense minimaregelingen. In Amsterdam kan alleen gebruik worden gemaakt van Amsterdamse communicatiemiddelen en is specifieke Amstelveense informatie niet mogelijk. De onduidelijkheid over de kosten is ook een reden om niet te kiezen voor de stadspas Amsterdam.

Met de doorontwikkeling van de Amstelveenpas zullen ook met Amsterdamse aanbieders afspraken worden gemaakt over het aanbod. Dit vloeit mede voort uit de signalen die wij ontvingen op de twee bijeenkomsten in het voorjaar met de gemeenteraad en met de PMA en het KAT Sociaal Domein.

Bij de doorontwikkeling staan de volgende uitgangspunten centraal:

- Amstelveen bepaalt zelf welke inwoners uit Amstelveen in aanmerking komen voor de pas. Uitgangspunt is in ieder geval de huidige doelgroep voor de Amstelveenpas.
- Evaluatie na eerste jaar of nog bijgestuurd moet worden op uitvoering dan wel kosten Amstelveenpas 2.0.
- Realisatie per 1 januari 2016.

Bij deze doorontwikkeling zal ook nadrukkelijk bekeken worden of samenwerking mogelijk is met de sport- en cultuurkaart van het sportbedrijf Amstelveen. Deze sport- en cultuurkaart biedt op dit moment aan jeugd van 4 tot 18 jaar (gratis) sportieve- en culturele activiteiten bij Amstelveense aanbieders. Deze aanbieders zijn voor een groot deel dezelfde aanbieders waar wij bekend mee zijn in het kader van de Amstelveenpas. Gezien de overlap en de raakvlakken die de huidige sport- en cultuurkaart heeft met de toekomstige Amstelveenpas lijkt afstemming noodzakelijk.

Beslispunt:

Instemmen dat de extra uitvoeringskosten voor de doorontwikkeling van de Amstelveenpas en deze ten laste laten komen op de verwachte resterende middelen na herijking van het minimabeleid.

Hoofdstuk 6 Openbaar vervoer voor oudere minima

Inleiding

In het najaar van 2014 heeft de gemeenteraad gesproken over een motie om gratis openbaar vervoer beschikbaar te stellen aan senioren met een minimum inkomen. Naar aanleiding van deze wens is een motie aan de orde geweest waarin het college opgeroepen werd de mogelijkheden rondom het gratis OV voor oudere minima in beeld te brengen. In het raadsdebat over deze motie is aangegeven dat dit verzoek meegenomen zou worden bij de herijking van het minimabeleid.

OV-daluren abonnement

Via het kennis- en adviescentrum voor het Sociaal Domein 'Stimulansz' blijkt dat er in Amstelveen 914 oudere minima huishoudens zijn die een inkomen hebben t/m 110% van het sociaal minimum. Om het aantal personen te bepalen wordt het aantal huishoudens vermenigvuldigd met 1,3. Dit cijfer van 1,3 wordt gehanteerd door het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). In de gemeente Amsterdam is in 2014 gestart met een proef om gratis OV beschikbaar te stellen voor oudere minima, waarbij de inkomensgrens werd gelegd bij 110% van het wettelijk sociaal minimum. Uit een evaluatie van de gemeente Amsterdam blijkt dat 75% van de ondervraagde minima een abonnement heeft aangevraagd. Om een indicatie te geven van het aantal gebruikers van een gratis OV-voorziening in Amstelveen wordt dit percentage gebruikt om de potentiële doelgroep te bepalen. Vervolgens wordt dit aantal vermenigvuldigd met de kostprijs van een door Connexxion op de markt gebrachte OV-kaart voor 65+. Dit betreft een abonnement voor alle bussen van *Connexxion* in Noord-Holland en Almere (Amsterdam, Amstelland Meerlanden Schiphol, Zaanstreek, Almere, Haarlem IJmond, Noord Holland Noord) en de bussen van *Breng* in de regio Arnhem-Nijmegen. Het huidige jaarbedrag voor een dalurenabonnement (na 9.00 uur 's ochtends en vrij reizen in het weekend) bedraagt € 125.

Wanneer een inkomensgrens wordt gehanteerd van 110% van het sociaal minimum ontstaat de volgende berekening:

$914 \text{ huishoudens} \times 1,3 = 1188 \text{ personen} \times 75\% = 891 \text{ personen} \times € 125 = \underline{\underline{€ 111.375}}$
(100% gebruik, totale kosten: $1188 \text{ personen} \times € 125 = € 148.500$)

Wanneer we de grens leggen bij 125% van het sociaal minimum komen we tot de volgende berekening:

$1644 \text{ huishoudens} \times 1,3 = 2137 \text{ personen} \times 75\% = 1603 \text{ personen} \times € 125 = \underline{\underline{€ 200.375}}$
(100% gebruik, totale kosten: $2137 \text{ personen} \times € 125 = € 267.125$)

Overwegingen

Naast de genoemde bedragen gebaseerd op het aantal verwachte aanvragers komen daar nog uitvoeringskosten bij van Connexxion en onze eigen uitvoeringskosten. Ook zal voor diegenen die nog niet beschikken over een OV- kaart een dergelijke kaart moeten worden aangeschaft. Naast het financiële argument zijn er ook meer inhoudelijke twijfels over het beschikbaar stellen van gratis openbaar vervoer.

In Amstelveen functioneert de regiotaxi waar veel ouderen gebruik van maken en waarvoor de doelgroep een eigen bijdrage betaald. Deze eigen bijdrage is gelijk aan de kosten van het openbaar vervoer. De situatie ontstaat dan dat de inwoners met een beperking van het

regiovervoer gebruik maken en een eigen bijdrage betalen op basis van de kosten van het openbaar vervoer en dat inwoners zonder beperking gratis van het openbaar vervoer gebruik kunnen maken.

Hoofdregel is dat reiskosten behoren tot de algemene kosten van bestaan die uit het inkomen moeten worden voldaan. Vervoerskosten voor sociale contacten is één van de inkomenscomponenten van de uitkeringen vanuit de volksverzekeringen (o.a. AOW).

Hierboven werd al aangegeven dat kostprijs van het abonnement van Connexxion € 125 bedraagt. Dit komt neer op een bedrag van ruim € 10 per maand. Dit wordt beoordeeld als een redelijkerwijs op te brengen bedrag. Daarnaast wordt het dalurenabonnement voor inwoners van 65 jaar en ouder als een voordelig abonnement beschouwd.

Met het verstrekken van de abonnementen lopen we het risico dat we een groot aantal abonnementen verstrekken en er geen zekerheid is dat ouderen ook daadwerkelijk gebruik maken van dit abonnement.

Gezien de hierboven geformuleerde hoofdregel dat reiskosten behoren tot de algemene kosten van bestaan is er geen individuele bijzondere bijstand mogelijk voor reiskosten voor bijvoorbeeld familiebezoek. Wanneer er bijzondere omstandigheden zijn kan eventueel wel individuele bijzondere bijstand worden toegekend. Denk bijvoorbeeld aan:

- reiskosten van en naar het ziekenhuis buiten de eigen regio voor bezoek van een familielid;
 - reiskosten voor het bezoeken van een gedetineerd familielid;
 - reiskosten van en naar school die niet door een voorliggende voorziening worden vergoed.
-

Hoofdstuk 7 Financiën minimabeleid

De verschillende onderdelen van het minimabeleid zijn in onderstaande tabel verwerkt. De begroting 2016 is gebaseerd op de uitgaven van de eerste helft van 2015 en vervolgens zijn de verwachte uitgaven voor het hele jaar berekend. De verschillende herijkingsvoorstellen zijn verwerkt in de begroting 2016.

Tabel 4 Financieel overzicht minimabeleid

Minimabeleid	Begroting 2015	Begroting 2016	Begroting 2016 (na herijking)
Eenmalige dekking verwacht tekort bijstandsuitgaven (kadernota Participatie)	€ 150.000,00	€ -	€ -
Algemene kosten	€ 37.000,00	€ 37.000,00	€ 37.000,00
Bijzondere bijstand periodiek	€ 302.000,00	€ 302.000,00	€ 235.000,00
Collectieve ziektekostenverzekering	€ 164.000,00	€ 164.000,00	€ -
Bijzondere bijstand incidenteel*	€ 240.000,00	€ 240.000,00	€ 300.000,00
Leenbijstand	€ -	€ -	€ 75.000,00
Regelingen voor jongeren	€ 279.000,00	€ 279.000,00	€ 300.000,00
Regelingen voor chronisch zieken	€ 160.000,00	€ 160.000,00	€ -
Woningen met dienstverlening	€ 32.000,00	€ 32.000,00	€ -
Woonlastenfonds	€ 91.000,00	€ 91.000,00	€ -
Individuele inkomensvoorslag	€ 256.000,00	€ 256.000,00	€ 250.000,00
Amstelveenpas	€ 91.000,00	€ 91.000,00	€ 91.000,00
Onvoorzien			€ 60.000,00
Subtotaal	€ 1.802.000,00	€ 1.652.000,00	€ 1.348.000,00
Individuele studietoelage	€ 15.000,00	€ 65.000,00	€ -
Maatwerkvoorziening chronisch zieken en gehandicapten / ziektekostenverzekering	€ -	€ -	€ 700.000,00
Toevoegingen vanuit het Rijk	€ 246.000,00	€ 246.000,00	
Subtotaal	€ 2.063.000,00	€ 1.963.000,00	€ 2.048.000,00
Uitvoeringskosten	€ 1.000.000,00	€ 941.000,00	€ 1.051.000,00
Totaal product 614.1 en 614.2	€ 2.802.000,00	€ 2.904.000,00	€ 3.099.000,00

Collectieve ziektekostenverzekering

De kosten voor de collectieve ziektekostenverzekering komen vanaf 2016 ten laste van het budget Maatwerkvoorziening chronisch zieken en gehandicapten / ziektekostenverzekering ter grootte van €700.000. Dit betreft het budget dat vanuit de Wmo middelen wordt overgeheveld naar de minimavoorzieningen.

Bijzondere bijstand incidenteel

Naar aanleiding van de voorgestelde keuzes rondom de medische kosten en het woonlastenfonds is de verwachting dat de aanvragen voor individuele bijzondere bijstand zullen toenemen. Om deze reden is aan het bedrag voor incidentele bijzonder bijstand een bedrag toegevoegd van € 60.000.

Leenbijstand

In de begroting 2015 was geen sub-begrotingspost opgenomen voor leenbijstand. Bij de opstelling van de begroting 2016 wordt dit gecorrigeerd. Bij het budget voor leenbijstand is rekening gehouden met het bedrag dat moet worden terugbetaald.

Regelingen voor jongeren

De verschillende voorstellen inzake de regelingen voor jongeren zijn verwerkt in de begroting 2016.

Regelingen voor chronisch zieken

Met ingang van 2015 is op basis van landelijke wetgeving de categoriale regeling voor chronisch zieken afgeschaft. In de begroting van 2015 was deze wijziging nog niet verwerkt. In de begroting 2016 is dit wel gebeurd.

Woningen met dienstverlening en het woonlastenfonds

Het laten vervallen van de regeling woningen met dienstverlening en het woonlastenfonds is verwerkt in de begroting 2016. Ten aanzien van het woonlastenfonds willen wij nogmaals benadrukken dat minima huishoudens in bijzondere omstandigheden een beroep kunnen doen op de individuele bijzondere bijstand.

Amstelveenpas

Het budget voor de Amstelveenpas bestaat uit een structureel bedrag van €91.000. Dit budget is bedoeld voor de jaarlijkse aanbiedingen die beschikbaar worden gesteld voor minima huishoudens. Naast dit bedrag is voor 2016 incidenteel € 50.000 toegevoegd voor de doorontwikkeling van de Amstelveenpas.

Onvoorzien

In het budgetoverzicht is een bedrag opgenomen van € 60.000 onvoorzien. Verschillende redenen liggen hieraan ten grondslag.

1. Dit betreft ten eerste de toename van het aantal statushouders en de gevolgen die dit kan hebben voor met name de leenbijstand.
2. Daarnaast wordt hiermee rekening gehouden dat door het communiceren over het minimabeleid het cliëntenbestand kan toenemen.
3. Naast de communicatie zal door de verruiming van de inkomensgrenzen het aantal inwoners dat een beroep gaat doen op de individuele bijzondere bijstand toenemen. Dit wordt gedaan met het oog op de beperking van de armoedeval.
4. Dit geeft de mogelijkheid om flexibel in te spelen op lokale of landelijke actualiteiten.

Individuele studietoeslag

Het budget voor de individuele studietoeslag wordt overgeheveld naar het budget voor de Participatiewet.

Maatwerkvoorziening / Collectieve ziektekostenverzekering

In het financieel overzicht is de overheveling van de middelen voor de maatwerkvoorziening / collectieve ziektekostenverzekering vanuit de Wmo naar het minimabeleid verwerkt. Het betreft een bedrag van € 810.000. Van deze middelen is € 700.000 beschikbaar voor de maatwerkvoorziening en de ziektekostenverzekering. Een bedrag van €110.000 is overgeheveld naar de uitvoeringskosten.

Extra Rijksmiddelen / Toevoegingen vanuit het Rijk

Ten behoeve van armoedebestrijding en schuldhulpverlening heeft de Rijksoverheid extra middelen beschikbaar gesteld. Met de keuze € 364.000 structureel toe te voegen aan het budget voor schuldhulpverlening worden deze Rijksmiddelen structureel ingezet. Het

bedrag van € 364.000 dat de afgelopen jaren incidenteel werd toegevoegd aan de meerjarenbegroting wordt nu structureel in de begroting opgenomen.

Resterende middelen 2016

Na de herijking ontstaat een positief resultaat van € 304.000 (€ 1.652.000 minus € 1.348.000). Dit is het primair begrote bedrag voor 2016 minus de begrotingsbedragen na de herijking.

Vershil begroting voor en na herijking	€ 304.000
Rijksmiddelen	<u>€ 246.000</u>
Totaal	€ 550.000
Incidenteel Amstelveenpas	€ 50.000 -
Structureel schuldhulpverlening	<u>€ 364.000 -</u>

Verwachte resterende middelen 2016 € 136.000

Deze resterende middelen blijven beschikbaar voor het Sociaal domein (waaronder het minimabeleid).

Resteren de middelen 2017

De bestemming van € 50.000 voor de doorontwikkeling van de Amstelveenpas is incidenteel.

Het verwachte resultaat vanaf 2017 bedraagt € 186.000.

Ook deze resterende middelen blijven beschikbaar voor het Sociaal domein (waaronder het minimabeleid).

Bedrijfsvoering

Op dit moment valt nog niet goed in te schatten welke consequenties de herijking heeft voor de bedrijfsvoering. Bij de aangekondigde evaluatie zal de bedrijfsvoering worden betrokken.